Dosar nr. 1a-283/2026
1-25091615-02-1a-06032026

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Judecător: Arina IALANJI

D E C I Z I E
În numele Legii

07 iulie 2026 **mun. Chişinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător: Marcel JUGANARI
Judecători: Adrian CERBU și Marcel POPESCU
Grefier: Mariana PREPELEAC
Cu participarea:
Procurorului: Djulieta DEVDER
Avocatului inculpatului: Tatiana MALAI
În lipsa:
Inculpatului: Vadim TOPAL

a examinat în ședință publică, în ordine de apel, apelul procurorului în Procuratura Mun. Chișinău, oficiul Reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Alla CAZACU, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 februarie 2026, în cauza penală de învinuire a lui:

TOPAL Vadim, născut la *****, IDNP *****, originar şi domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova, studii medii de specialitate, celibatar, fără persoane la întreținere, neangajat câmpul muncii, apt de muncă, nesupus militar, fără distincții, titluri speciale şi grade de calificare, nu a fost reținut sau arestat în prezenta cauză penală, anterior nejudecat, fără antecedente penale, -

în comiterea infracţiunii prevăzute de **art. 361 alin. (2) lit. b)** Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
- în procedura instanței de fond, de la 01.10.2025 până la 12.02.2026;
- în procedura instanței de apel de la 06.03.2026 până la 07.07.2026.
Procedura de citare legală executată.

Audiind opiniile participanților la proces, examinând materialele cauzei prin prisma argumentelor cererii de apel, verificând legalitatea actului contestat, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

C O N S T A T Ă:

1. ***Prin sentinţa Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 februarie 2026***, Vadim TOPAL a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3/1) Cod penal, în privința acestuia a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. art. 89 alin. (2) lit. a) şi 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului Vadim TOPAL a fost suspendată condiţionat pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an, fiind dispus să nu fie pusă în executare dacă condamnatul în perioada de probaţiune nu va comite noi infracțiuni şi prin purtare exemplară va confirma încrederea acordată.

În perioada de probațiune condamnatul Vadim TOPAL a fost obligat să nu își schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, să se prezinte regulat la organul de executare a sentinței, la data şi ora stabilită de acesta.

Măsură de reprimare în privința lui Vadim TOPAL nu a fost stabilită.

Mijloc material de probă: plicul de culoare albă sigilat cu ștampila nr. 094 a expertului judiciar, în care se află blancheta permisului de conducere al Republicii Moldova cu numărul 235903077, eliberat la 25 septembrie 2023, pe numele lui Vadim TOPAL, a fost dispus de a fi nimicit.

A fost dispusă încasarea din contul lui Vadim TOPAL, în contul statului a cheltuielilor judiciare de plată a expertizei în sumă de 2100 (două mii una sută) lei.

2. ***Pentru a pronunţa sentinţa, instanţa de fond a constatat că***, Inculpatul Vadim TOPAL, într-o perioadă nedeterminată de timp, acționând împreună şi de comun acord cu alte persoane la moment neidentificate de organul de urmărire penală, acționând cu intenție directă, urmărind scopul confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false care acordă drepturi, prin intermediul persoanelor necunoscute de organul de urmărire penală, a confecționat și a deținut ilegal permisul de conducere din Republica Moldova cu numărul *****eliberat la 25 septembrie 2023 pe numele său, cu imaginea facială a sa, care a fost depistat si ridicat de către autoritățile din Austria și ulterior expediat prin intermediul Ambasadei Republicii Moldova în Austria către Agenția Servicii Publice ale Republicii Moldova. Conform raportului de cercetare tehnică a documentelor nr.34/12-R-3934 din 30 octombrie 2024, s-a concluzionat că, permisul de conducere din Republica Moldova cu numărul *****eliberat la 25 septembrie 2023 pe numele Vadim TOPAL, nu este confecționat la Agenţia Servicii Publice după modelul tip, dar din material polimeric, realizat cu utilizarea tehnicii computerizate de multiplicare cu imprimanta InkJet color.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Vadim TOPAL a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, individualizată prin *„confecţionarea, deţinerea şi folosirea documentului oficial fals, care acordă drepturi, acţiuni săvârşite de două sau mai multe persoane”.*

3. ***Nefiind de acord cu soluția adoptată de către instanța de fond, procurorul în Procuratura Mun. Chișinău, oficiul Reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Alla CAZACU*** a declarat apel, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 februarie 2026 în partea individualizării pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Vadim TOPAL să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi, în privința acestuia să fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel, procurorul a invocat că deși infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal este încadrată, conform art. 16 alin. (4) Cod penal, în categoria infracțiunilor grave, instanța nu a ținut cont suficient de gradul sporit de pericol social al acesteia, care afectează relațiile sociale privind activitatea normală a organelor de stat și ordinea operării cu documente oficiale.

Procurorul a mai menționat că inculpatul nu și-a recunoscut vina, nu a manifestat căință, nu s-a prezentat în instanță și a fost anunțat în căutare (dosar nr. 2026420055). Această conduită de sustragere de la justiție denotă un potențial redus de reeducare și este incompatibilă cu aplicarea unei pedepse cu suspendare.

În cererea de apel a mai fost menționat că suspendarea executării pedepsei (art. 90 Cod penal) presupune supravegherea condamnatului de către organul de probațiune (art. 261 Cod de executare) — prezentare periodică, comunicarea schimbării domiciliului etc. În cazul unei persoane anunțate în căutare, a cărei locație nu este cunoscută autorităților, aceste mecanisme devin inaplicabile și iluzorii, supravegherea efectivă fiind imposibilă.

4. Conform art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunţării sentinţei integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, Colegiul penal consideră apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Reprezentare a învinuirii în intsanța de judecată, Alla CAZACU, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 februarie 2026, ca fiind depus în termen, luând în considerație că sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) a fost pronunțată public la 12 februarie 2026, iar cererea de apel a fost depusă la 27 februarie 2026, ceea ce se atestă prin ștampila aplicată de instanța de judecată.

5. În ședința instanței de apel, ***procurorul Djulieta DEVDER*** a menționat că în sentință a fost admisă o eroare de drept, art. 90 Cod penal urmând a fi exclus.

Procurorul a mai menționat că inculpatul Vadim TOPAL nu s-a prezentat nici în instanța de fond, nici la organul de urmărire penală.

Acuzatorul de stat a mai menționat că inculpatul se caracterizează pozitiv la locul de trai.

În ședința Curții de Apel Centru, ***avocatul Tatiana MALAI*** a solicitat respingerea ca fiind nefondat a apelului declarat de către acuzatorul de stat.

A mai menționat apărătorul că la faza urmăririi penale, Vadim TOPAL a recunoscut vina, precum și faptul că a recunoscut vina încă la faza incipientă a cauzei.

Apărătorul a mai menționat că inculpatul o contacta de două ori pe lună, a împlinit vârsta de 18 ani, dar nu a împlinit vârsta de 21 de ani, în privința acestuia fiind aplicate prevederile art. 70 alin. (3/1) Cod penal, precum și faptul că inculpatul anterior nu a fost judecat.

În ședința instanței de apel ***inculpatul Vadim TOPAL*** nu a fost prezent, în privința acestuia fiind întreprinse măsurile necesare privind citarea legală, ultimul fiind anunțat în căutare, astfel că instanța de apel, în temeiul art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

6. Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate în instanța de judecată și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge ca nefondat apelul procurorului în Procuratura Mun. Chișinău, oficiul Reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Alla CAZACU, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 februarie 2026, din următoarele motive.

În temeiul prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală, *instanţa de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din cauza penală, şi în baza oricăror probe noi prezentate instanţei de apel.*

Conform art. 415 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală, *(1) Instanţa de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii:1) respinge apelul, menţinând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepţia cazurilor prevăzute în art.402;b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2) admite apelul, casând sentinţa parţial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), şi pronunţă o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanţă;3) admite apelul, casează sentinţa primei instanţe şi dispune rejudecarea de către instanţa a cărei hotărâre a fost anulată numai în cazul când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, i-a fost încălcat dreptul la apărare sau au fost încălcate prevederile art.30,33–35. Trimiterea la rejudecare a cauzei poate fi dispusă o singură dată.*

7. Colegiul penal atestă că la pronunţarea sentinței, instanţa de fond corect a stabilit circumstanţele de fapt şi de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Vadim TOPAL a comis infracțiunea prevăzută de art. art. 361 alin. (2) lit. b) Cod

penal, *confecţionarea, deţinerea şi folosirea documentului oficial fals, care acordă drepturi, acţiuni săvârşite de două sau mai multe persoane.*

Cu referire la motivele invocate de acuzatorul de stat precum că pedeapsa aplicată este prea blândă, Colegiul Penal constată că prima instanță nu a comis careva erori care ar impune casarea sentinței adoptate în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

Instanța de apel constată că în latura stabilirii vinovăției inculpatului, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, sentința instanței de fond nu a fost contestată, iar la emiterea acesteia au fost luate în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă conform art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010,* statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

8. ***Inculpatul Vadim TOPAL*** în ședința instanței de fond nu a fost prezent, acesta fiind anunțat în căutare, astfel că în conformitate cu prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) și 6) Cod de procedură penală a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Conform art.368 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, în şedinţa de judecată au fost date citirii depozițiile lui Vadim TOPAL, depuse în cadrul urmăririi penale în calitate de învinuit, potrivit cărora acesta a indicat că susține declarațiile în calitate de bănuit, prin care vinovăția sa de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, a recunoscut-o integral, sincer s-a căit, declarând că, aflându-se înafara țării şi anume Republica Austria în orașul Budapesta, aproximativ cu 4 luni în urmă, navigând rețeaua de socializare „Tik-Tok” a văzut un video, prin care persoane lui necunoscute ofereau servicii de confecționare a permiselor de conducere falsificate, sub acest video era un link, pe care când l-a accesat a fost transferat pe

rețeaua de socializare „Telegram” şi anume într-un chat bot cu denumirea „Permis de conducere”. A menționat că acest chat el l-a șters și nu mai avea acces la el. În acest chat i s-a cerut fotografia la buletinul său de identitate, categoriile care vrea să fie înscrise şi stagiul de conducător auto contra sumei de 250 euro, bani pe care i-a transferat pe un card bancar care se deservește la MAIB, numărul cardului nu îl mai ținea minte deoarece cum a mai menționat supra a șters toate datele a acestui chat. Ulterior după două zile de la convenire, permisul de conducere i-a fost transmis prin rutieră la gara auto din Budapesta, ulterior a primit locația pe același chat cu informații unde era plasat permisul de conducere, astfel acesta era plasat într-un parc auto şi anume la terenul de joacă, care era plasat sub o mașină improvizată pentru copii. El l-a ridicat, după care a desfăcut pelicula de culoare neagră în care era învelit şi a luat permis de conducere cu care a plecat acasă. A menționat că permisul dat el l-a cumpărat pentru a merge cu automobil în Republica Austria, însă acest permis nu l-a folosit pe teritoriul Republicii Austriece deoarece îi era frică, el doar îl deținea, purtându-l în buzunar periodic. Astfel după două săptămâni de la procurarea permisului fals, el aflându-se în rutieră în calitate de pasager, rutieră cu care se deplasa în Republica Moldova la trecerea frontierei Republici Austriece a fost supus controlului, iar polițiștii i-au spus să scoată tot ce are în buzunare pentru a-l verifica, astfel el a scos permisul de conducere, ulterior a fost documentat de angajații politiei Austriece care i-au ridicat permisul fals, iar lui i-au permis să continue călătoria. A subliniat că în Republica Moldova el nu a folosit şi nici nu a deținut vre-un permis de conducere fals, la fel şi alte acte sau documente. A menționat că se căiește sincer de cele întâmplate. (f.d.28-29, 67).

În ședința Curții de Apel, inculpatul Vadim TOPAL nu a fost prezent, în privința acestuia fiind întreprinse măsurile necesare privind citarea legală, ultimul fiind anunțat în căutare, astfel că în temeiul art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, Colegiul penal a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

9. În susținerea învinuirii aduse inculpatului Vadim TOPAL, acuzatorul de stat a prezentat spre examinare următoarele probe, cercetate de către instanță:

- Proces-verbal de consemnare a celor constatate de către OPS al SP-6 al IP Botanica, Dmitri MACARI din 06 noiembrie 2024. (f.d. 6)

- Răspunsul Agenției Servicii Publice, Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto nr. 03/11042 din 07 octombrie 2024, conform căruia la verificarea permisului de conducere prin sistemul informațional-automatizat de stat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule”, Vadim TOPAL nu deține permis de conducere emis de Republica Moldova. (f.d. 9)

- Raport de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-3934 din 30 octombrie 2024, conform căruia s-a concluzionat că, permisul de conducere din Republica Moldova cu numărul *****eliberat la 25 septembrie 2023 pe numele Vadim TOPAL, nu este confecționat la Agenţia Servicii Publice după modelul tip, dar din material

polimeric, realizat cu utilizarea tehnicii computerizate de multiplicare cu imprimanta InkJet color. (f.d. 17-20)

- Proces-verbal de examinare a obiectului din 29 noiembrie 2024, potrivit căruia s-a examinat permisul de conducere din Republica Moldova cu numărul *****eliberat la 25 septembrie 2023 pe numele Vadim TOPAL, fiind unul fals confecționat din material polimeric, cu utilizarea tehnicii computerizate de multiplicare cu imprimanta InkJet color. (f.d. 22)

10. Instanța de apel, examinând probatorul, consideră dovedită indubitabil vina inculpatului Vadim TOPAL privind *confecţionarea, deţinerea şi folosirea documentului oficial fals, care acordă drepturi, acţiuni săvârşite de două sau mai multe persoane,* acțiunile acestuia fiind just încadrate în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal în conformitate cu prevederile art.27 Cod de procedură penală, verificând probele administrate prin prisma prevederilor art.95 Cod de procedură penală din punct de vedere al admisibilității lor le apreciază ca fiind pertinente, concludente şi utile, or în ședință nu au fost stabilite circumstanțe care să indice la careva încălcări.

Colegiul penal reține, că sentința a fost contestată în partea individualizării pedepsei, temei pentru a interveni în sentință din oficiu cu privire la încadrarea juridică, la cheltuielile judiciare și cu privire la soarta corpurilor delicte, conform art. 409 alin.(2) Cod procedură penală, lipsește.

11. Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului Vadim TOPAL, Colegiul Penal reţine că în conformitate cu prevederile art. 61 Cod penal, *(1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.* (2) *Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Conform art. 75 Cod penal, (1) *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară*

aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată. (3) Pentru săvârşirea unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului.

Luând ca bază aceste prevederi şi soluţionând chestiunea cu privire la vinovăţia inculpatului, de jure şi de facto, instanţa de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale şi decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a fi stabilit.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei şi depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii

12. Sancţiunea art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de *amendă în mărime de la 950 la 1500 de unităţi convenționale sau cu închisoare de la 3 la 6 ani.*

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, instanța de fond a reținut în sarcina inculpatului în calitate de circumstanță atenuantă - săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani.

Totodată, Colegiul penal atestă că în cadrul urmăririi penale, inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii.

Astfel, Colegiul penal va reține în privința acestuia inclusiv circumstanța atenuantă prevăzută de lit. f), alin. (1) art. 76 Cod penal - recunoaşterea vinovăţiei.

În conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal, instanța de fond nu a reținut în sarcina inculpatului careva circumstanțe agravante, dar nici procurorul nu a indicat asemenea circumstanțe în rechizitoriu.

De asemenea, conform prevederilor art. 70 alin. (3/1) Cod penal, *La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârşit infracţiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul*

pedepsei se reduce cu o treime, iar în cazul pedepsei detenţiunii pe viaţă, aceasta se comută în închisoare pe un termen de 30 de ani. În cazul în care instanţa, ţinând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvârşită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanţa de judecată.

Astfel, luând în calcul voința legiuitorului stabilită la art. 70 alin. (3/1) Cod penal, Colegiul constată că inculpatul beneficiază de o reducere cu 1/3 a maximului pedepsei stabilite de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, astfel că pedeapsa aplicată inculpatului se încadrează în următoarele limite: pedeapsa minimă - 3 ani închisoare şi pedeapsa maximă - 4 ani închisoare, cu reducerea a 1/3 din maximul de 6 ani.

Prin urmare, instanța de fond a aplicat în privința inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, Colegiul penal este solidar cu poziția instanței de fond ca pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, aplicată inculpatului Vadim TOPAL să fie suspendată condiționat pe termen de 1 (unu) an.

Or, Colegiul penal atestă că instanţa de fond la individualizarea, stabilirea categoriei, termenului și modului de executare a pedepsei inculpatului Vadim TOPAL a ținut cont de prevederile art. art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78, Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracţiunilor grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost condamnat, la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 18 ani, dar nu avea împlinită vârsta de 21 de ani, nu se află la evidența medicului narcolog/psihiatru.

Așadar, Colegiul Penal, efectuând o analiză complexă a circumstanţelor cauzei şi a personalităţii inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viaţa socială, precum şi cel de înainte şi după săvârşirea infracţiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei şi personalitatea inculpatului, constată că corijarea şi reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 1 (unu) an, în temeiul art. 90 Cod penal.

Instanţa de apel consideră că anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

Colegiul Penal notează că, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv şi o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală şi judiciară, atât în ceea

ce priveşte fapta penală săvârşită, cât şi în ceea ce priveşte persoana inculpatului. Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte penale similare. Aprecierea instanţei de judecată că scopul pedepsei doar cu aplicarea imediată a acesteia, trebuie să se fundamenteze pe un complex de elemente obiective şi subiective, care să conducă la concluzia că scopul pedepsei, poate fi realizat şi în acest mod.

În cele din urmă, Colegiul Penal ajunge la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea şi reeducarea inculpatului Vadim TOPAL va fi pe deplin atins doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 1 (unu) an, în temeiul art. 90 Cod penal.

13. Cu referire la argumentele invocate de către procuror în cererea de apel, Colegiul penal atestă că, la individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont atât de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și de faptul că aceasta face parte din categoria infracțiunilor grave, atentând asupra relațiilor sociale referitoare la circulația legală a documentelor oficiale. Mai mult, instanța a apreciat expres în cuprinsul hotărârii caracterul de infracțiune gravă al faptei, prin coroborarea art. 361 alin. (2) lit. b) cu art. 16 alin. (4) Cod penal, exact aspectul pe care procurorul îl invocă drept omis.

Această evaluare s-a reflectat concret în soluție: instanța a optat pentru pedeapsa cu închisoarea (iar nu pentru amendă, deși aceasta era o alternativă legală), apreciind explicit că „pedeapsa sub formă de amendă este prea blândă, din care motive numirea unei atare pedepse este imposibilă”. Așadar, nu se poate susține că instanța a tratat fapta drept una lipsită de gravitate; dimpotrivă, gravitatea acesteia a justificat alegerea celei mai severe categorii de pedeapsă dintre cele alternative prevăzute de normă.

De asemenea, Colegiul penal reține că inculpatul Vadim TOPAL și-a recunoscut integral vinovăția încă din faza urmăririi penale, declarând că „sincer s-a căit” și oferind o relatare detaliată și coerentă a circumstanțelor comiterii faptei. Aceste declarații au fost date citirii în ședința de judecată și au constituit, alături de celelalte probe administrate, temeiul pentru stabilirea vinovăției sale „deplin confirmată prin totalitatea probelor cercetate”. Prin urmare, afirmația procurorului potrivit căreia inculpatul „nu și-a recunoscut vina, nu a manifestat căință” este vădit contrazisă de conținutul propriu-zis al sentinței.

Tot aici, Colegiul penal reține că neprezentarea inculpatului în ședința de judecată nu poate constitui, prin ea însăși, un temei suplimentar pentru agravarea modalității de executare a pedepsei, mai ales în condițiile în care recunoașterea vinovăției și atitudinea de căință manifestate anterior, în faza urmăririi penale, rămân circumstanțe favorabile real existente și consemnate în actele dosarului.

Cu privire la pretinsa imposibilitate de supraveghere a condamnatului în perioada de probațiune, Colegiul penal atestă că instanța de fond a stabilit, prin

sentință, obligații concrete pentru această perioadă — inculpatul fiind obligat „să nu își schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent” și „să se prezinte regulat la organul de executare a sentinței” — tocmai cu scopul de a asigura cadrul legal de supraveghere prevăzut de lege.

Eventuala nerespectare a acestor obligații de către condamnat, ulterior rămânerii definitive a hotărârii, nu reprezintă un viciu al sentinței și nu poate fi anticipată ca un motiv de desființare a soluției de suspendare condiționată, întrucât legea prevede deja remediul corespunzător pentru o atare situație: art. 90 alin. (9) Cod penal reglementează posibilitatea revocării suspendării condiționate și a executării efective a pedepsei, în cazul în care condamnatul nu respectă condițiile impuse pe durata termenului de probațiune. Prin urmare, argumentul procurorului confundă o eventuală problemă de executare ulterioară a sentinței cu o pretinsă netemeinicie a soluției de individualizare a pedepsei, aspecte care țin de proceduri și momente procesuale distincte.

Totodată, Colegiul penal menționează că scopul pedepsei penale nu este unul retributiv, intimidatoriu sau vindicativ, în sensul că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă comisă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al sancțiunii — urmărindu-se ca statul să nu acționeze din rațiuni de răzbunare, care ar genera la rândul ei o altă formă de încălcare a dreptului, ci să realizeze dreptatea, cu respectarea principiilor proporționalității și echității.

În acest sens, Colegiul penal reține că instanța de fond și-a fundamentat soluția pe o analiză amplă și motivată, raportată la persoana inculpatului (vârstă sub 21 ani la momentul comiterii faptei, fără antecedente penale, anterior nejudecat), la recunoașterea integrală a vinovăției și căința manifestată în faza de urmărire penală, precum și la principiul umanismului legii penale, consacrat de art. 4 Cod penal.

Totodată, Colegiul penal notează că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Astfel, potrivit Regulii nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de Miniștri către statele membre, referitoare la regulile europene privind sancțiunile aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de-a 482-a reuniuni a Delegaților de Miniștri), natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie să fie proporționale cu gravitatea infracțiunii pentru care o persoană a fost condamnată, ținându-se totodată seama și de situația personală a acesteia.

Din considerentele expuse, instanța de apel apreciază că pedeapsa stabilită răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal - respectiv restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, fiind în limitele prevăzute de sancțiunea

normei penale în baza căreia Vadim TOPAL a fost condamnat. Prin urmare, sentința contestată cuprinde, sub acest aspect, motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

14. Reieşind din circumstanţele indicate, în conformitate cu art.415 alin. (1) pct. 1) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal va respinge apelul procurorului în Procuratura Mun. Chișinău, oficiul Reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Alla CAZACU, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 februarie 2026 și va menține această sentință fără modificări.

15. Audiind participanţii la proces, verificând probele prezentate prin prisma argumentelor apelantului, în conformitate cu art. 415 alin.(1) pct. 1) lit.c), art. 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat apelul procurorului în Procuratura Mun. Chișinău, oficiul Reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Alla CAZACU, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 12 februarie 2026 și se menține fără modificări sentința atacată.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele şedinţei: **Marcel JUGANARI**

Judecătorii: **Adrian CERBU**

Marcel POPESCU